10/07/2022

Κύπρος: Ο Επίτροπος Προεδρίας στα αποκαλυπτήρια της προτομής Λοΐζου Αδαμίδη στο Νικητάρι

/ Επικαιρότητα

Ο Επίτροπος Προεδρίας κ. Φώτης Φωτίου τέλεσε τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Αγωνιστή, Δασκάλου και Προσκόπου της Κοινότητας Νικηταρίου Λοΐζου Αδαμίδη, στο Δημοτικό Σχολείο Νικηταρίου και στη συνέχεια κατέθεσε στεφάνι εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας της Κύπρου, Νίκου Αναστασιάδη.

“Ναι, ο Λοΐζος Αδαμίδης ήταν ο δάσκαλος, ο αγωνιστής, ο πρόσκοπος, ο άνθρωπος. Παραδείγματα ανθρώπων όπως ο Λοΐζος Αδαμίδης καθιστούν την κάθε κοινωνία ισχυρότερη στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που έχει ενώπιον της, προπάντων στην προσπάθεια διαμόρφωσης χαρακτήρων μεταξύ των νέων που διακρίνονται για το ήθος, τις προσωπικές και συλλογικές τους αξίες, τον αλληλοσεβασμό και την φιλοπατρία τους” υπογράμμισε μεταξύ άλλων ο κ. Φωτίου.

Παρακάτω η ομιλία του κ. Φωτίου:

Είναι ιδιαίτερη η τιμή και μεγάλη η συγκίνηση να είμαι ο ομιλητής σε αυτή την εκδήλωση των αποκαλυπτηρίων της προτομής του Λοίζου Αδαμίδη εδώ στο Νικητάρι, τη γενέτειρα του. Ενός ανθρώπου που σε όλη του τη ζωή λειτούργησε με

ανιδιοτέλεια ως φάρος ευπρέπειας, καλοσύνης και αδιάλειπτης προσφοράς προς τους συνανθρώπους του.

Ναι, ο Λοίζος Αδαμίδης ήταν ο δάσκαλος, ο αγωνιστής, ο πρόσκοπος, ο άνθρωπος. Παραδείγματα ανθρώπων όπως ο Λοίζος Αδαμίδης καθιστούν την κάθε κοινωνία ισχυρότερη στην αντιμετώπιση των προκλήσεων που έχει ενώπιον της, προπάντων στην προσπάθεια διαμόρφωσης χαρακτήρων μεταξύ των νέων που διακρίνονται για το ήθος, τις προσωπικές και συλλογικές τους αξίες, τον αλληλοσεβασμό και την φιλοπατρία τους.

Σε όλη του τη ζωή αποτυπώνεται αυτό το ήθος και οι αξίες. Ποτέ δεν λύγισε από τις δυσκολίες της ζωής και πάντα αναζητούσε τους τρόπους να προσφέρει για τους συνανθρώπους του και την πατρίδα.

Γεννήθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 1939 και ήταν το έκτο παιδί του Παντελή και της Αγάθης. Όταν τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο Νικηταρίου, ο πατέρας του τον έστειλε στο Ελληνικό Γυμνάσιο Μόρφου, όπου φοίτησε διαμένοντας με την οικογένεια των νονών του στην Κάτω Ζώδια. Ήταν καλός μαθητής και προσπαθούσε πάντα, πέραν από τις φιλίες του με άλλα παιδιά, να βοηθά τους νονούς του, όπως και τον πατέρα του στις καλοκαιρινές διακοπές, στις γεωργικές τους ασχολίες.

Όταν τέλειωσε το Γυμνάσιο το 1957 αναζήτησε εργασία στη Λευκωσία, όπου κατέληξε γραμματικός στο Υπουργείο Παιδείας. Η δράση της ΕΟΚΑ δεν τον άφησε εν τω μεταξύ ασυγκίνητο. Εντάχθηκε στις ομάδες κρούσης και ως ομαδάρχης με τα ψευδώνυμα «Θησέας» και «Μαλέας» συμμετείχε στον αγώνα με διάφορους τρόπους όπως επέβαλλε η ηγεσία της οργάνωσης αλλά και το πάθος και η θέληση για την απελευθέρωση από τον αποικιακό ζυγό.

Την ίδια περίοδο, σεβόμενος και την επιθυμία του πατέρα του, έδωσε εξετάσεις και πέτυχε την εισαγωγή του στο Διδασκαλικό Κολλέγιο Κύπρου από όπου αποφοίτησε το 1960. Ο πρώτος διορισμός του ήταν στα Χανδριά, ενώ την ίδια χρονιά αρραβωνιάστηκε με τη συμμαθήτρια και συγχωριανή του Ελενίτσα, η οποία ήταν επίσης δασκάλα, διορισμένη στη Γαλάτα. Τον επόμενο χρόνο παντρεύτηκαν και υπηρέτησαν την παιδεία αμφότεροι ως εκπαιδευτικοί στο Δημοτικό Σχολείο Γαλάτας. Πολύ σύντομα κέρδισαν την εκτίμηση και το σεβασμό όλων για τη διδασκαλική και κοινωνική προσφορά τους.

Το 1962 ο Λοίζος Αδαμίδης μπήκε στις τάξεις του Προσκοπισμού, τον οποίο υπηρέτησε από αγάπη πρώτα προς τα παιδιά, τα οποία ήθελε χαρούμενα και γελαστά. Πολύ γρήγορα ανέβηκε τις βαθμίδες και έγινε Έφορος της επαρχίας

Μόρφου ιδρύοντας και οργανώνοντας προσκοπικά συστήματα σε διάφορα μέρη.

Η όλη προσωπικότητα του, το κύρος και η εκτίμηση που απολάμβανε, τον έφεραν κατά την περίοδο της τουρκανταρσίας υπεύθυνο διμοιρίας εθελοντών των χωριών Γαλάτας, Κακοπετριάς και Σινά Όρους. Με κατάλληλη εκπαίδευση φρουρούσαν τα βράδια στην περιοχή Λεύκας, Καλού Χωριού, Αγίου Γεωργίου, Ελιάς, Αγκολεμίου, Καζιβερών και Πεντάγιας, όπου οι Τούρκοι με τη δημιουργία θύλακα απειλούσαν στην ασφάλεια των Ελληνοκυπρίων. Όταν τουρκικά αεροπλάνα βομβάρδισαν τις ελληνικές θέσεις στο Ξερό, ο Λοίζος Αδαμίδης βρισκόταν με τη διμοιρία του νότια της Πεντάγιας, απ' όπου διέφυγαν μέσω του ποταμού Κλάριου.

Η Τουρκική εισβολή τον βρήκε δάσκαλο στο Νικητάρι με τη σύζυγο του και ακόμη δυο δασκάλους. Σε συνεννόηση με τον Γενικό Έφορο του Σώματος Προσκόπων Κύπρου και αρμοδίους της κυβέρνησης, του ανατίθεται η υπευθυνότητα της Πολιτικής Άμυνας της περιοχής Μόρφου.

Με τη βοήθεια βαθμοφόρων της Εφορείας Μόρφου ανέλαβε την καταγραφή των προσφύγων, την έκδοση προσφυγικών ταυτοτήτων, την τακτοποίηση σε τόπους διαμονής, τη διανομή τροφίμων και ρουχισμού, την οργάνωση γυναικών του χωριού για ζύμωμα ψωμιών και τη διανομή τους. Με τη βοήθεια δε και άλλων στελεχών της Εφορείας Προσκόπων δημιούργησαν κατασκηνωτικό χώρο στην Τίμη της Πάφου, για τη φιλοξενία χιλιάδων προσφυγόπουλων.

Με όλη αυτή τη δράση και τις σχέσεις γίνεται κατορθωτή η δημιουργία στεγαστικών κέντρων και κατασκηνωτικών χώρων καθώς και το κτίσιμο παρεκκλησίου στα Πλατάνια, με δική του πρωτοβουλία, αφιερωμένο στον Άγιο Γεώργιο.

Το Υπουργείο Παιδείας σε αναγνώριση της δράσης του στον Προσκοπισμό, του δίνει πρώτα μερική και αργότερα πλήρη απόσπαση στη διοίκηση του Σώματος Κυπρίων Προσκόπων. Γίνεται διευθυντής των γραφείων του Σώματος και ως Έφορος υπηρετεί από όλες τις θέσεις, εκπροσωπώντας το και σε διάφορα συνέδρια του εξωτερικού. Μετά δε από 40 χρόνια υπηρεσίας αφυπηρέτησε ως διευθυντής σχολείων δημοτικής εκπαίδευσης.

Παράλληλα, ο Λοίζος Αδαμίδης υπηρέτησε το κοινωνικό σύνολο και από άλλες θέσεις. Ήταν Πρόεδρος ή Μέλος σε συμβούλια κοινωνικών, θρησκευτικών, εθνικών, αθλητικών και άλλων συνδέσμων και σωματείων. Ουσιαστική ήταν και η ανάμιξη του στον συνδικαλισμό, αφού υπηρέτησε σε διάφορες θέσεις στην

Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων. Επιπρόσθετα, ήταν μέλος του Συνδέσμου Αγωνιστών, Αντιπρόεδρος των Συνταξιούχων Δασκάλων, Πρόεδρος της Κίνησης Μη Καπνιστών στη Λευκωσία.

Στον Άγιο Δομέτιο, ως μέλος της Επιτροπής, βοήθησε στο κτίσιμο του ιερού Ναού Αγίου Παύλου.

Στο χωριό του, το Νικητάρι, που το αγαπούσε και δεν το ξεχνούσε ποτέ, με πρωτοβουλία δική του κτίστηκε το Νηπιαγωγείο που εξυπηρετεί και τα χωριά της γύρω περιοχής, ίδρυσε το Σύνδεσμό Αποδήμων και Φίλων Νικηταρίου, συνέτεινε να κτιστεί το Μνημείο Πεσόντων με τι προτομές των ηρώων του χωριού από τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο, τον αγώνα της ΕΟΚΑ και της τουρκικής εισβολής.

Με Πρόεδρο της Επιτροπής τον ίδιο και σε συνεργασία με τον Μητροπολίτη Μόρφου, τους κατοίκους Νικηταρίου και το Σύνδεσμο Αποδήμων κτίστηκε εξάλλου ο μεγαλοπρεπής ναός του Αποστόλου Ανδρέα στο Νικητάρι. Με δική του πρωτοβουλία βρέθηκαν οι δωρητές της γης για το κτίσιμο του ναού.

Από την όλη δράση και τη συμβολή του στα κοινά, έμεινε στη μνήμη των συμπολιτών του ως ο άνθρωπος της προσφοράς, της καλοσύνης και της συμπαράστασης. Εκτός από την οικογένεια του και τον προσκοπισμό, οι δυο άλλες μεγάλες αγάπες του ήταν το Νικητάρι και η Κάτω Ζώδια. Θυμόταν πάντοτε τα πρώτα βήματα της ζωής του στο δημοτικό σχολείο της γενέτειρας του, την Παναγία της Ασίνου, την εκκλησία του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, τις αγροτικές δουλειές και τα παιγνίδια με τους φίλους του. Και αργότερα στην Κάτω Ζώδια, με τα έξι χρόνια της φοίτησης του στο Γυμνάσιο, δέθηκε εκεί τόσο πολύ με τους ανθρώπους ως να ήταν και ο ίδιος γέννημα θρέμμα της περιοχής.

Στην όλη πορεία της ζωής του τιμήθηκε:

-Από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για τη συμμετοχή στον απελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ,

-Από τον Μητροπολίτη Μόρφου Νεόφυτο για την προσφορά του στο κτίσιμο του Ιερού Ναού Αποστόλου Ανδρέα στο Νικητάρι και τη συνεχή συνεργασία,

-Από τον Πρόεδρο του Σώματος Προσκόπων Κύπρου για το κτίσιμο του παρεκκλησίου του Αγίου Γεωργίου στα Πλατάνια,

-Με την Ανώτατη Προσκοπική διάκριση του Σώματος Κυπρίων Προσκόπων,

-Με την ανώτατη διάκριση του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων, καθώς και με άλλες διακρίσεις από την προσφορά του στον προσκοπισμό,

-Με τιμητικό δίπλωμα για τη συμμετοχή του ως εθελοντής στον αγώνα κατά της τουρκανταρσίας του 1963-64,

-Με τιμητική διάκριση από το χωριό του το Νικητάρι για τη μεγάλη προσφορά του,

-Με τιμητικές διακρίσεις από τα σχολεία στα οποία υπηρέτησε, καθώς και με διάκριση από το Υπουργείο Παιδείας για τα 40 χρόνια της υπηρεσίας του.

Με την πολύπλευρη δράση του ο Λοϊζος Αδαμίδης δεν παραμέλησε ποτέ την οικογένεια του. Αγαπούσε πολύ τα τρία του παιδιά, τον Κλεάνθη, τον Παντελάκη και τον Άλκη που ευτύχισε να τους δει τον πρώτο δικηγόρο, τον δεύτερο οικονομολόγο και τον τρίτο λογιστή, όπως αγαπούσε πολύ και τα πέντε εγγόνια του.

Ο Λοίζος Αδαμίδης έφυγε από τη ζωή στις 18 Μαρτίου 2020, από ανακοπή καρδίας, σε ηλικία 81 χρόνων. Έφυγε αφήνοντας ημιτελές το έργο ανέγερσης Μνημείου Πεσόντων Προσκόπων, για το οποίο είχε οριστεί ο χώρος ανέγερσης του σε συνεργασία με το Δήμαρχο Στροβόλου.

Έφυγε με τον καημό της μοιρασμένης πατρίδας. Την ήθελε ενωμένη, ελεύθερη και ευημερούσα. Όπως είναι και παραμένει ο στόχος μας στον αγώνα που διεξάγουμε κατά της τουρκικής αδιαλλαξίας.

Εκ μέρους του Προέδρου της Δημοκρατίας συγχαίρω τον Πρόεδρο και τα μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου Νικηταρίου για την ανέγερση και τα αποκαλυπτήρια της προτομής του εκλεκτού τέκνου της κοινότητας, του Δάσκαλου, του Πρόσκοπου, του Άνθρωπου, του Αγωνιστή Λοίζου Αδαμίδη.

Τέτοιες πρωτοβουλίες μας βοηθούν να συντηρήσουμε ζωντανή τη μνήμη συμπατριωτών μας, που η εθνική και κοινωνική τους δράση μας επιτρέπει να αντλήσουμε διδάγματα και πρότυπα για να χαράξουμε το δρόμο μας προς το μέλλον.

Μαζί εκφράζω προς την οικογένεια του Λοίζου Αδαμίδη τη μεγάλη εκτίμηση και την ευγνωμοσύνη μας για την προσφορά του, ευχόμενος οι αγώνες και οι θυσίες στη ζωή του για το καλό των συνανθρώπων του και της πατρίδας μας να ευοδωθούν εξ ολοκλήρου, όπως το ήθελε και το οραματιζόταν και ο ίδιος.

Σας ευχαριστώ.